

659. Hálát adok néked, mennybéli Isten

Vad Péter Zsigmond

1. Há - lát a - dok né - ked, menny - bé - li Is - ten, Szent Fi - ad - nak, a Krisz - tus - nak ne - vé - ben,

3. Hogy en - ge - met ez é - jel meg - ő - riz - tél, Min - den ve - sze - de - lem - től meg - men - tet - tél;

5. Tartsd meg, kér - lek, e na - pon is é - le - tem, Bűn - től és min - den kár - tól ments meg en - gem.

2. Mert, Uram, én Te kezedbe ajánlom Mind testem-lelkem és minden vagyonom.
Szent angyalidat ne vedd el mellőlem, Szent Lelked se távozzék el éntőlem,
Hogy vakmerő bűnöktől ma is menten Megőriztessék épen testem, lelkem.

3. Könyörgök, Uram, minden emberekért, De főképpen a hű keresztyénekért,
Minden rokonimért, kik Téged félnek, Akik vagy itt, vagy messze földön élnek;
Minden gonosztól őket is őrizd meg, És minden javaiddal látogasd meg.

4. A szegény rabokat és betegeket, Kik ínségükben óhajtnak Tégedet,
Uram, vigasztald meg őket szívükben, Szenvedésükből mentsd ki kegyelmesen;
És térítsd meg a szegény bűnösöket, Add, hogy jó véghez vigyük életünket.

